

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

תוכן עניינים

- א. הנולדים מן הסוס אף על פי שאביהן חמור מותרין זה בזה אבל הנולדין מן החמור עם הנולדין מן הסוס אסורין ... חוששין לזרע האב.....1
- ב. וליבדוק בסימנין ... עבי קליה בר חמרא צניף קליה בר סוסיא ... רברבן אודניה וזוטרא גנובתיה בר חמרא זוטראן אודניה ורבה גנובתיה בר סוסיא ... אי מעיילת לי כודנייתא בריספק עיין להנך דדמיין להדדי ועייל לי.....3
- ג. שמע מינה ספוקי מספקא ליה.....4
- ד. וסימנין דאורייתא.....5
- ה. כלאים הבא מן העז ומן הרחל אותו ואת בנו נוהג בו כוי אין אותו ואת בנו נוהג בו ... הכל מודים בהיא צבייה ובנה תייש שפטור שה ובנו אמר רחמנא ולא צבי ובנו ... הכל מודים בהיא תיישה ובנה צבי שחייב שה אמר רחמנא ובנו כל דהו
- 6
- ו. בתייש הבא על הצבייה וילדה בת ובת ילדה בן וקא שחיט לה ולברה רבנן סברי חוששין לזרע האב ושה ואפילו מקצת שה ורבי אליעזר סבר אין חוששין לזרע האב ושה ואפילו מקצת שה לא אמרינן.....7
- ז. כוי אין שוחטין אותו ביום טוב ואם שחטו אין מכסין את דמו.....8
- ח. הזרוע והלחיים והקבה נוהגים בכוי ובכלאים.....8

דף עט.

**א. הנולדים מן הסוס אף על פי שאביהן חמור מותרין זה בזה
אבל הנולדין מן החמור עם הנולדין מן הסוס אסורין ...
חוששין לזרע האב**

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

המרכיב¹ זכר² על נקבה שאינה מינו, בין בבהמה בין בחיה ובעוף, בין טמא ובין טהור³ ואפילו במיני חיה שבים ובשרצים שביבשה⁴ ששייך בהם הרבעה, הרי זה לוקה מן התורה בכל מקום בין בארץ בין בחוצה לארץ, שנאמר (ויקרא יט פסוק יט) בְּהִמְתָּךְ לֹא תִרְפֶּיעַ פְּלִאִים. ואחד בהמה חיה ועוף שלו או של חבירו, ואינו לוקה עד שיכניס בידו כמכחול בשפופרת אבל אם העלם זה על זה בלבד או שעוררן בקול מכין אותו מכת מרדות⁵.

הילודים מן הכלאים⁶ אם היו אמותיהן⁷ מין אחד וגם אבותיהן מין אחד⁸ אפילו אם אינם מאותו המין של אמותיהם מותר להרכיבן זה על זה⁹.

אם אמותיהן ואבותיהן ג"כ מינים אחרים כגון שזה אביו גמל וזה אביו שור, או אם היו אמותיהם שני מינים אפילו שאבותיהם מין אחד ואינו ממין

¹ רמב"ם כלאים פ"ט ה"א שו"ע יו"ד רצו סעי' א ב

² לפי דעתי אף המרביע זכר על זכר, דזה שייך ג"כ בבהמה כמבואר בע"ז בפרק אין מעמידין כ"ב ע"ב, ג"כ לוקין עליו, ולדעתי אורחא דמילתא נקט הרמב"ם ז"ל. (מנחת חינוך מצוה רמד אות ב)

³ דגול מרובה ורעק"א ויד אברהם יו"ד רצו סעי' א דלא כדמשמע מהש"ך ס"ק א שאינו נוהג לדעת הרמב"ם אלא במהורה על טמאה

⁴ ציון ההלכה שם ס"ק י

⁵ שאינו אלא איסור דרבנן שלא אסרה תורה אלא אם כן עושה מעשה ממש וכמש"כ בכס"מ ור"י קורקוס כאן וכן בט"ז שם ס"ק א וכן הוא במאירי ב"מ צא ע"א ודלא כפרישה דס"ל דאיסורו מן התורה

⁶ רמב"ם הלכות כלאים פרק ט הלכה ו ושו"ע ונו"כ רצו ט

⁷ בגמ' פליגי תנאי אי חוששין לזרע האב או אין חוששין ומבואר שם דלמ"ד חוששין מותר להרביע פרד שאמו חמורה ואביו סוס על פרד שאמו סוסה ואביו חמור דשניהן נחשבין מין אחד שבוה מקצת סוס ומקצת חמור וכן בזה אבל אסור להרביע על פרד לא סוס ולא חמור שזה ב' מינים ולמ"ד אין חוששין אזלי' רק אחר האם ואם אמו של זה סוסה ושל זה חמורה אסור להרביען זה על זה אבל מותר להרביע פרד שאמו סוסה ואביו חמור על סוס גמור וכן פרד שאמו חמורה ואביו סוס על חמורה דאזלי' רק אחר האם ולהלכה קי"ל שהוא ספיקא דדינא אם חוששין לזרע האב או לאו ואזלי' בכולהו לחומרא אבל אין לוקין מספק אלא מכת מרדות ובוה יבואר דברי רבנו, ומה שנדפס בכ"מ דמספק אין לוקין גם מכת מרדות כבר השיגו ע"ז מכמה מקומות עי' מעשה רוקח ובדפוח"ח הקיפוחו.

⁸ ש"ך שם

⁹ דהשתא שרי ממ"נ אי אין חוששין לזרע האב א"כ שניהם הם חמור ואי חוששים לזרע אב א"כ יש בשניהם שני צדדים ולא אמרינן אתי צד סוס דהאי ומשתמש בצד חמור דהאי ואתי צד חמור דהאי ומשתמש בצד סוס דהאי אלא אמרי' מסתמא הכל שוה ואתי צד סוס ומשתמש בצד סוס וצד חמו' ומשתמש בצד חמור. (ש"ך שם ס"ק ח)

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

אמותיהם¹⁰, אם הרכיב לוקה מדאורייתא¹¹. ולהלן יתבאר שאם אבותיהן שוין או אמותיהן שוות גם כן אסור, אולם אנו לוקנ מדאורייתא אלא לוקה מכת מרדות.

כיצד: פרד שאמו חמור מותר להרכיבו על פרדה שאמה חמור, אם גם אבותיהן שוין ששניהם סוסיים¹², ואסור להרכיבו אפילו על החמור, שמא חוששין לזרע האב. אבל פרד שאמו סוס אסור להרכיבו על פרדה שאמו חמור שמא אין חוששין לזרע האב והוי שני מינים וכן כל כיוצא בזה.

ב. וליבדוק בסימניו ... עבי קליה בר חמרא צניף קליה בר סוסיא ... רברבן אודניה וזוטרא גנובתיה בר חמרא זוטראן אודניה ורבה גנובתיה בר סוסיא ... אי מעיילת לי כודנייתא בריספק עיין להנך דדמיין להדדי ועייל לי

הרוצה¹³ להרכיב פרד על פרדה או למשוך בשתי פרדות בודק בסימניו¹⁴ אונים וזנב וקול שאלו שאמן סוסיא דומין יותר לסוס שאזניהן קצרות וזנבן ארוך וקולן צלול ואלו שאמן חמורה אזניהן ארוכות וזנבן קצר וקולן עבה. ואם דומין זה לזה בשלושת הסימנים¹⁵, בידוע שאמן ממין אחד ומותרין.

¹⁰ ש"ך ח ט

¹¹ שבאבותיהן שוין [דומיא דרישא] והן מין שלישי [לא אותו המין של אמותיהן] דאז ממ"נ לוקה שאם אין חוששין לזרע האב הרי אמותיהן אינן שוות ואם חוששין הרי למין אמותיהן ודאי חוששין וא"כ יש כאן צד בלאים ולכן לוקה אבל אם היו אמותיהן ב' מינים ואבותיהן ג"כ ב' מינים כגון שזה אביו סוס ואמו חמורה וזה אביו חמור ואמו סוסיא נהי דאסור שמא אין חוששין לזרע האב מ"מ אין לוקין אלא מכת מרדות שמא חוששין לזרע האב והאי בר חמור וסוס והאי בר חמור וסוס. כ"מ ור"י קורקוס וכמ"ש הרא"ש:

¹² רבנו לא הוצרך לפרשה דאין פרד אלא מחמור וסוס וא"כ אם הוא פרד ואמו חמורה ע"כ אביו סוס

¹³ רמב"ם וש"ע שם

¹⁴ ונראה מזה דסוברים סימנים דאורייתא כמבואר הגמ' כאן. ועיין באה"ע סי' י"ז סכ"ד דבדיני תקנת עגונות ספקי מספקא להו, עיין באחרונים ובקצות החושן הל' אבידה ומציאה סי' רנ"ט (סק"ב), ואין כאן מקומו: (מנחת חינוך שם אות י')

¹⁵ דבעי דוקא כל הג' סימניו ואם אינו יכול לברר אסור. ר"ש במשנה שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

ומין שהוא נדמה למין אחר כגון סוס שילדה דמות חמור דינה כסוס ומותר להרביעה עם סוס ואסור להרביעה עם חמור וכן בנה ובן בנה עד סוף כל הדורות¹⁶, אף על פי שנראין כחמורים דינן כסוס

אבל אם הי' אביו חמור אסור גם על סוס כנ"ל שמא חוששין לזרע האב.

ג. שמע מינה ספוקי מספקא ליה

כבר התבאר שאם אמותיהן ואבותיהן ג"כ מינים אחרים כגון שזה אביו גמל וזה אביו שור, או אם היו אמותיהם שני מינים אפילו שאבותיהם מין אחד ואינו ממין אמותיהם¹⁷, אם הרכיב לוקה מדאורייתא¹⁸.

אבל אם אבותיהן מין אחר, אף על פי שאמותיהן מין אחד אסור להרביען זה על זה שמא חוששין לזרע האב, ולוקה מכת מרדות.

ואם היו שני מינים כגון שזה אמו סוסה וזה אמו חמורה, אסור להרכיבן זה על זה ואפי' אבותיהן כמו אמותיהן כגון שזה אמו סוסה ואביו חמור וזה אמו חמורה ואביו סוס שעכשיו יש בכל אחד צד סוס וצד חמור אפ"ה אסור דשמא אין חוששין לזרע האב והרי אמותיהן ב' מינים ולוקה מכת מרדות¹⁹.

וכן אם הרכיב זה הנולד אפילו על מין אמו לוקה מכת מרדות שמא חוששין לזרע האב²⁰.

¹⁶ חזו"א בכורות סי' י"ט סק"ו

¹⁷ ש"ך ח"ט

¹⁸ שבאבותיהן שוין [דומיא דרישא] והן מין שלישי [לא אותו המין של אמותיהן] דאז ממ"נ לוקה שאם אין חוששין לזרע האב הרי אמותיהן אינן שוות ואם חוששין הרי למין אמותיהן ודאי חוששין וא"כ יש כאן צד בלאים ולכן לוקה אבל אם היו אמותיהן ב' מינים ואבותיהן ג"כ ב' מינים כגון שזה אביו סוס ואמו חמורה וזה אביו חמור ואמו סוסא נהי דאסור שמא אין חוששין לזרע האב מ"מ אין לוקין אלא מכת מרדות שמא חוששין לזרע האב והאי בר חמור וסוס. כ"מ ור"י קורקוס וכמ"ש הרא"ש:

¹⁹ כן הסכימו רוב האחרונים וכ"ד הרא"ש והמור, שאם חוששין לזרע האב ונמצא שיש בו מקצת זה ומקצת זה וכן בשני וא"כ אינו בלאים ואם אין חוששים לזרע האב א"כ אזלינן רק בתר זרע האם וא"כ הוי ודאי בלאים ומספק אינו לוקה מדאורייתא אלא מכת מרדות דרבנן עיין בסף משנה ור"י קורקוס ועיין דרך אמונה שם ס"ק מא

²⁰ אבל אין לוקה מה"ת דשמא אין חוששין לזרע האב ואם הרביעו על מין אביו לוקה מה"ת.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

דף עט:

ד. וסימנין דאורייתא

כבר התבאר במסכת ב"מ דף כז: כח. שהסימנים המובהקין²¹ סומכין עליהם ודנין על פיהם בכל מקום דין תורה, והמדה או המשקל או המנין או מקום האבדה סימנין מובהקין הן.

וכבר התבאר במסכת יבמות דף קכ. שאין מחזירין אבידה אלא בסימנים מובהקים²², כגון מדה, משקל או מנין או מקום, וכל שכן סימן גמור, כגון שאומר שיש נקב במקום מסוים²³, אבל צבע החפץ אינו סימן²⁴.

מדין תורה מחזירין אבידה למי שבא ונותן סימן²⁵, אלא אם כן הוא מוחזק רמאי שי"א שאין מחזירין לו רק על פי עדים שהחפץ שלו. ויש אומרים²⁶ שמדין תורה מחזירין לסתם בני אדם אפילו בסימן צבע החפץ, ומי שהוא מוחזק רמאי אין מחזירין לו רק בסימן מובהק.

התקינו חז"ל שלסתם בני אדם אין מחזירין עד שיביא עדים שאינו רמאי²⁷, או שמוחזק לנו שהוא תלמיד חכם, ואז מחזירין לו בסימנים מובהקים, ואף בזמן הזה יש דין תלמיד

²¹ רמב"ם שם פרק יג הלכה ה

²² שו"ע ונו"כ ח"מ רסו ז יד

²³ סמ"ע שם ז

²⁴ לשון המגיד משנה [פי"ג מגזילה ואבידה ה"ג] דג' מיני סימנים הן, סימן נקב בצד אות פלוני והדומה לו, והוא סימן מובהק גמור דנחשב בשאר דברים כעדים. וסימן ארוך וגוץ ומשקל ומקום, הוא סימן בינוני והוא סימן מובהק סתם מיקרי, ומיניה איירי הרמב"ם והמחבר כאן, וקאמר [ראה רמב"ם שם ה"ה] שמחזירין עליה האבדה מדין תורה [וכמ"ש בסעיף ז]. וסימן חיור וסומק, אינו מיקרי סימן מובהק כלל. וילפינן ליה מקרא שנאמר [דברים כ"ב ב'] עד דרוש אחיך, ודרשו רז"ל [ב"מ כ"ח ע"ב] דרוש להבא לומר שלי הוא שלא יהא רמאי, ומדאורייתא כשיתן סימן מובהק תו לא חיישינן שהוא רמאי. וזה שמסיק [בסעיף ו'] וקאמר בראשונה כו', ור"ל שדינו כדין תורה אא"כ הוחזק רמאי שבו החמיר להצריכו עדים [ואי סגי בודאי רמאי באומר נקב יש בצד אות פלוני או לא, עיין דרישה [שם] בזה], ומשרבו הרמאים התקינו שלא להחזיר לסתם בני אדם אא"כ יביא עדים שהוא שלו או שיביא עדים שאינו רמאי, [וחזר הדין לדין תורה להחזירו לו בסימנים מובהקים. סמ"ע שם ז. ועיי"ש בש"ך ב שארוך וגוץ לא הוי סימן כלל]

²⁵ שו"ע ונו"כ שם ה' וט"ז שם

²⁶ רמ"א שם ו' על פי הסמ"ע והש"ך שם ג חולק

²⁷ שו"ע שם ו' וסמ"ע שם, ולדעת הרמ"א לשיטת הסמ"ע אפילו בזמן הזה מחזירין בסימן מובהק אפילו לודאי רמאי.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

חכם לענין זה²⁸, ויש אומרים שבסימן גמור מחזירין אפילו לסתם בני אדם²⁹. ואם מביא עדים שאינו רמאי, או שהוא מוחזק בתלמיד חכם, מחזירין לו בסימן מובהק, ואם הוא ודאי רמאי אין מחזירין אלא על פי עדים.

**ה. כלאים הבא מן העז ומן הרחל אותו ואת בנו נוהג בו כזו
אין אותו ואת בנו נוהג בו ... הכל מודים בהיא צבייה
ובנה תייש שפטור שה ובנו אמר רחמנא ולא צבי ובנו ...
הכל מודים בהיא תיישה ובנה צבי שחייב שה אמר רחמנא
ובנו כל דהו**

אין איסור אותו³⁰ ואת בנו נוהג אלא בבחמה טהורה בלבד שנאמר (ויקרא
כב פסוק כח) וְשׂוֹר אוֹ שֶׁהָ אֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחַטוּ בַּיּוֹם אֶחָד. ודרשינן
שור ולא חיה ששה ולא עופות בין בבחמת ישראל בין בבחמת הגוי³¹.

ונוהג בכלאים הבא ממין כבש וממין עז³², בין מכבש עם העז בין מעז עם
הכבשה לוקה משום אותו ואת בנו.

צבי שבא³³ על העז וילדה ושחט העז ואת בנה³⁴ לוקה³⁵, אבל התייש שבא
על הצביה דשה ובנו אמר רחמנא ולא צבי ובנו, ומותר אפילו לכתחלה³⁶,

²⁸ ש"ך שם ב וכן פסק בשו"ע הרב

²⁹ הכרעת הש"ך שם וכן נראה דעת הט"ז

³⁰ שו"ע ונו"כ יו"ד סז ז

³¹ פתחי תשובה ס"ק ג

³² אבל מדקה וגסה אי אפשר שתצא כלאים מהם (בכורות דף ח' ע"א). ורבינו ירוחם [נתיב טו אות ה חלק ה
קכב, ג] כתב יש אומרים דבגסה ודקה נמי יולדים זה מזה, ואז ודאי דאותו ואת בנו נוהג בהו. תבו"ש ל

³³ שו"ע ונו"כ שם ח

³⁴ דשה אמר רחמנא שה כל דהו ואפילו מקצת שה

³⁵ ואפילו אם תמצא לומר חוששין לזרע האב לוקה, דשה אמר רחמנא ואפילו מקצת שה משמע. לבוש שם

³⁶ הרשב"א וטור מובא בלבוש וט"ז יא ומהרש"ל שם סימן ה' פסק כהרשב"א וטור דמותר לשחוט הצביה ובנה
אפילו לכתחלה וכדאמרינן בש"ס שה ובנו אמר רחמנא ולא צבי ובנו ומ"ש הב"י בשם מהר"י חביב דדעת
הרמב"ם דאסור לכתחלה משום מראית העין לא ידעתי מה מראית העין שייך בדבר דמי יודע שבא מן העז
ואם נאמר דהרואה יחוש לזה אפילו בבן צביה דעלמא נמי ועוד דלא מצינו בשום מקום מראית העין כזה. ש"ך

טז

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

וי"א³⁷ שמן התורה מותר אך מפני מראית העין אסור³⁸ לשחוט אותה ואת בנה ואם שחט אינו לוקה, פרה ובנה אסרה תורה לא צביה ובנה. אולם את הצבי והוולד מותר לכו"ע אפילו לבתחילה, דלא גזרו חז"ל בכי האי גוונא.

כוי שהוא בריה³⁹, וספק אם הוא בהמה או חיה⁴⁰, אסור לשחוט אותו ואת בנו, ואין לוקין.

ו. בתייש הבא על הצבייה וילדה בת ובת ילדה בן וקא שחט לה ולברה רבנן סברי חוששין לזרע האב ושה ואפילו מקצת שה ורבי אליעזר סבר אין חוששין לזרע האב ושה ואפילו מקצת שה לא אמרינן

תיש שבא על צביה והיתה בת הצביה הזאת נקבה וילדה בן ושחט את הנקבה בת הצביה ואת בנה י"א⁴¹ שלוקה. וי"א⁴² שאסור לשחוט מספק שחוששין לזרע האב⁴³, אבל אינו לוקה.

³⁷ דעת הרמב"ם וכ"כ המחבר

³⁸ נ"ל מעם הש"ע ע"פ רמב"ם בזה מדאמר רב חסדא הכל מודים בהיא צביה ובנה תיש דפטור משמע אבל אסור כדאיתא בכל פטורי דשבת בר מתלת ודומה לזה הביא ב"י בסי' פ"ז במי חלב וז"ל ואפשר דאיסורא דרבנן איכא מדקתני פטור ולא קתני מותר עכ"ל והטעם כאן דלא אתי לאחלופי בתיישה ובנה. ט"ז שם יא אולם נקה"כ זדה אינו, כדמוכח בש"ס [חולין עט, ב] דהאי פטור ומותר הוא וכמו שהוכיח הרשב"א.

³⁹ שמ"ח שם יב

⁴⁰ היינו לא בכוי שבא מכלאים מן התיש והצביה, או מן הצבי והעז (תיישה) ולהלן דף פ יבואר מחלוקת בזה. ⁴¹ דעת המחבר שו"ע ונו"כ שם ח ובלבוש כתב והם דברי הרמב"ם פי"ב, והיינו משום דסבירא ליה כמאן דאמר דודאי חוששין לזרע האב ושה אפילו מקצת שה אמרינן, ואף על גב דגבי שחט האב והבן כתב דאינו לוקה, לא משום דסבירא ליה דאין חוששין לזרע האב, אלא אפילו חוששין אינו לוקה, משום דדרשינן בנו הכרוך אחריו לאפוקי האב שאין בנו כרוך אחריו, והכא הא אס ובן הוא, נ"ל, אך עיין ש"ך יז שהוכיח שאף הרמב"ם ונהמחבר ספורקי מספקא ליה. ועיין תבו"ש לג

⁴² שמלה חדשה יב וכן דעת הש"ך ס"ק יז וט"ז יב דהקשו על דברי המחבר והרמב"ם שס"ל דלוקה דכיון דבגמ' חולין עט ע"א נפסק דחוששין לזרע האב רק מספק א"כ אמאי ילקה פה הא לא יצא מגדר ספק

⁴³ והוא ספיקא דאורייתא, דהא אי הוה חוששין לזרע האב הוה לוקה משום דהוי מקצת שה, אלא שאינו לוקה מספיקא דשמא אין חוששין לזרע האב ואפילו מקצת שה אין כאן. לבוש שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

ז. כוי אין שוחטין אותו ביום טוב ואם שחטו אין מכסין את דמו

כבר התבאר במסכת ביצה דף ח. שבוי שהוא ספק⁴⁴ חיה ודמו טעון כיסוי ספק שהוא בהמה ואין דמו טעון כיסוי, אין שוחטין אותו ביום טוב.

ואם עבר ושחטו אין מכסין את דמו ביום טוב, אפילו יש לו אפר או עפר תיחות מוכן מערב יום טוב, מפני הרואים שלא יבאו להתיר חלבו שיאמרו ודאי חיה הוא⁴⁵.

אם שחטו באמצע החצר⁴⁶, אפילו דם בהמה יכול לכסות אם יש לו אפר או עפר מוכן, מפני שהוא צריך לכסות כדי שלא יתלכלכו כליו בחצר, שהרי זה כגרף של רעי, ולכן גם הרואה שמכסה דם הכוי לא יטעה להתיר חלבו כי יודע הוא ג"כ שהוא עושה לנקוי חצרו.

ח. הזרוע והלחיים והקבה נוהגים בכוי ובכלאים

השוחט בהמה טהורה⁴⁷ שור עז או שיה לאחר השחיטה מפריש המתנות של בהנים שהם הזרוע והלחיים והקיבה, דכתיב (דברים יח פסוק ג) וְזֶה יְהִי מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם מֵאֵת זִבְחֵי הַזֹּבֵחַ אִם שׁוֹר אִם שֶׂה וְנָתַן לַכֹּהֵן הַזֶּרַע וְהַלְוִיִּם וְהַקֵּבָה.

והמתנות⁴⁸ אין נוהגין אלא בשור ושה בלבד ולא בחיה ועוף, דהכי קרא כתיב אם שור אם שיה, ומדכתיב אם שור אם שיה ולא כתיב שור ושה, מרבינן שנוהגין גם כן בכלאים הבא מן העז והרחל שהם שניהם מין שיה,

⁴⁴ שו"ע ונו"כ או"ח תצח יח

⁴⁵ ומוזה הטעם אסור לשוחטו לתוך הכלי וליתן עפר מעט לתוך הכלי לקבל בו הדם כדי לכסותו לערב אף על פי שבחול מותר לעשות כן כמ"ש ביו"ד סי' י"א מכל מקום ביום טוב אסור לעשות כן שלא יבאו הרואים להתיר חלבו ואם עבר ושחטו ביום טוב ונבלע הדם בקרקע אם רישומו ניכר במוצאי יום טוב צריך לכסותו כמ"ש ביו"ד סי' כ"ח.

⁴⁶ רמ"א שם

⁴⁷ שו"ע ונו"כ יו"ד סא א וש"ך שם א

⁴⁸ שו"ע ונו"כ שם יז

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

והוא הדין בכוי שהוא בריה בפני עצמה⁴⁹, שריבה הכתוב מיתורא אם שיהיו המתנות נוהגין בו שאינו מין חיה.
ובכוי הבא מן הבהמה וחיה⁵⁰, יבואר דינו להלן דף פ. בעזה"ת

⁴⁹ לבוש ומ"ז שם יט
⁵⁰ שו"ע ונו"כ שם יח

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748
להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה
<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

